Мотлох світу, безмір світу, бубни світу
і бляшанки на колесах, і дроти.
Потрапляєш в течію несамовиту
калькуляцій, дурисвітства, марноти.

Вчителі у позах лотос в урядових
установах перетравлюють папір.
З їхніх усмішок, сяйливих і медових,
в душі учнів зазирає ніжний звір.

Все дозволено, бо все воно — облуда!
І спокушений заходить у пітьму.
Паралітики в очікуванні чуда
котять камені злорадства вслід йому.

Зупинись! — ніхто не скаже, не прив'яже
добрим словом нерозумного сліпця.
Будь зі мною, сестро, брате, друже, враже!
Всі ж ми — дітоньки незримого Отця.

— Забирайся, блазню, йди собі до біса! —
І клепають свій золочений Закон
з переплавленого чорного заліза
тіні смертників — безсмертний леґіон.
15-31 серпня 1998 р. Львів